

MISHRAT OL
HAADI

مِشْرَاتُ الْهَادِي

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

રબીઉલ અવ્વલ-રબીઉલ આખર ૧૪૪૧ / નવેમ્બર-ડીસેમ્બર ૨૦૧૯

કિશતીએ નજાત

ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) અને આપના મુમેનીન

દાઅવતે હાદીયહ ઈબ્દાઈયહ એક અઝીમ રૂહાની સલ્તનત છે. આ સલ્તનત હમેશા વાસ્તે છે, કેમકે તેનો રિશતો-નાતો અલ્લાહતઆલાની વહેદાનીયત-એકોકારી સાથે છે. તેનો વાહિદ મક્સદ લોગોના જાનોને-નફસોને અને અમલોને પાકો સાફ કરી તેને તરક્કી બખ્શવું છે. જિસ્માની આલમમાં આ સલ્તનતે નૂરાનીની બાગદોડ સંભાલવા અલ્લાહતઆલાએ હર ઝમાનમાં એક ઈમામ મુકર્રર કીધા છે. આ ઈમામને ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) કહેવાય છે, જે દાઅવતે હાદીયહ ઈબ્દાઈયહના સુલ્તાન છે. અલ્લાહતઆલાની ઝમીનમાં તેના કાર્દમ મકામ છે. કુરઆને કરીમમાં એમ ઈરશાદે રબ્બાની થાય છે કે, “લહૂ દાઅવતુલ હક્ક”, યાઅની કે, હક્કની દાઅવત-સચ્ચાઈ તરફ પુકાર અલ્લાહ અને અલ્લાહના વલી-કાર્દમ મકામ વાસ્તે છે. હક્કની દાઅવતના ઘણી અને મુખ્તાર ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) છે.

હમં તમામ મુમેનીન અબ્નાઉદાઅવત છે, યાઅની કે, દાઅવતના ફરઝંદો છે, બચ્ચાંઓ છે કે, જેમની તરબીયત હર હાલમાં લાઝિમ છે. લેહાઝા, હમ ફરઝંદોના માલિક અને મુરબ્બી ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) છે. જે સાહેબ તરબીયત કરનાર હોય તે જ હિફાઝત પણ કરનાર હોય. તો હર જગે, હર ગામમાં મુમેનીનની હિફાઝત કરનાર ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) છે. ઈમામ સતરમાં જાય, પડદામાં જાય તો આપની આ ઝિમ્મેદારી ખતમ નથી થઈ જાતી. પણ આપની ગૈરહાઝિરીમાં આપના દાર્દમાં આપની તમામ સિફતો અને નૂરાનીયત ઝાહિર થાય છે. આપના દાર્દ આપના એઅજાઝના મઝહર-સરચશમા બની જાય છે.

કિસ્સો

આ જ સિલસિલામાં આ શુમારામાં હમં ૨૪ માં દાર્દ સૈયેદના યુસૂફ નજમુદ્દીન બિન સૈ. સુલૈમાન (આ.કુ.) ના ઝમાનનો એક નાદિર કિસ્સો પૈશ કરીએ છીએ કે, જે વક્ત આપ મુખ્તસર વક્ત વાસ્તે અહમદાબાદમાં મુકીમ હતા. આપ મૌલા ના ઝમાનમાં કેટલાક મુમેનીન મુખ્લેસીન આપની રઝા લઈને હજ્જનો ફરીઝો અદા કરવા મક્કા-મદીનાની સફર પર ગયા. આપ મૌલાની દોઆથી હજ્જ અદા કીધા બાદ મદીનામાં રસૂલુલ્લાહ બાવાજીની ઝિયારતથી મુશર્રફ થયા. મદીનાથી સફર કરીને તમામ એક બંદર પર આવા અને ત્યાંથી એક હોલકામાં બેસીને હિન્દુસ્તાનની તરફ આવવા રવાના થયા.

દરીયાઈ સફર દરમિયાન માજરો એવો બનો કે, દરીયામાં એક મોટું તૂફાન નમૂદાર થયું અને તેના ઝોર-હવાના રૂખના સબબ હોલકું તેની રાહથી ભટકીને કહોંથી કહોં નિકલી ગયું. ખોફનાક તૂફાનના સબબ દરીયામાં ભારી વરસાદ અને તલાતૂમ આવી ગયો. હોલકાના કપ્તાનના હાથમાં તેનો કબ્જો રહ્યો નહીં, તેની કમાનો માંથી તમામ પડદા ફાટી ગયા. કપ્તાને વાહનમાં સવાર મુમેનીનને કહ્યું કે, “અપનું આ વાહન મારા કબ્જામાં હવે રહ્યું નથી. જહાં કહીં આ તૂફાન વાહનને લઈ જાય વહાં અપને અલ્લાહના ભરોસે જવું પડશે. પડદા તો ઠીક છે મગર તેને સહારો આપનાર પાટીયાં અને થાંભલા પણ તૂટી ગયા છે.”

(બકીયાહ પેજ નં. ૨ પર)

બૈરો પોતાના હાથને મહેંદીથી રંગાયેલા રાખે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

આહિસ્તા આહિસ્તા તૂફાન થમી ગયું અને હવાનું ઝોર ઘટી ગયું. મુમેનીને જે તરહ આ બલાથી બચવા ઈબાદત અને દોઆ કીધી હતી તેનો આ નતીજો અને ફલ હતું. આખિરકાર તે હોલકું એક કિનારા પર જઈને ઠહેરું અને મુમેનીને જોયું કે, જહાં વાહન ઉભેલું છે વહાં કોઈ ઝમીનનો કિનારો છે. તે ઝમીનથી વાહનનો કોઈ પણ શપ્સ વાકિફ ન હતો. હોલકામાં ફક્ત મુમેનીન જ ન હતા મગર ગૈર લોગો પણ હતા. આ લોગો મુમેનીનનો એહતેરામ કરતા હતા, કેમકે હાલમાં જ તેઓ હજ્રે બયતુલ્લાહના અરકાન કરીને ફિરા હતા. આપસમાં મશવરો થયો અને સઘલા હોલકામાંથી તે કિનારા પર ઉતરી ગયા.

મુમેનીન પરૈશાન થયા કે, કોઈ આબાદી નજર આવતી નથી. જ્યાં પણ જાય છે ત્યાં જંગલ જ જંગલ છે. એટલામાં તેમાંથી એક ભાઈને જંગલમાં એક હવેલી નજર આવી. સઘલાએ તય કીધું કે, હવે યહાં અપના વાસ્તે કોઈ જ આસરો નથી, તો ચલો અપને તે હવેલી તરફ જઈએ. અલ્લાહ કરે કોઈ રસ્તો મિલી જાય!! જે વક્ત હવેલીથી કરીબ થયા તો પાનીનો એક ચશ્મો નજર આવો. તાઝું અને વહેતું પાની જોઈને તમામ પરૈશાનશુદા મુસાફિરોએ ગુસ્લ કીધો, ઠંડું પાની પીધું, નમાઝ પઢી અને ત્યાં જ હવેલીના બાહર ખુલ્લી જગામાં અનાજ પકાવું. એક સાથે થાલમાં તમામ બાસુકૂન જમા અને આરામ કીધો. જાણે માથા પરથી ખૂબ મોટો બોઝ ઉતરી ગયો હોય. સઘલાએ અલ્લાહનો ખૂબ હમ્દો શુક કીધો.

જેમ જેમ મગરિબનો વક્ત કરીબ થયો તેમ હવાનું ઝોર વધવા લાગું, જંગલી જાનવરોના આવાઝ આવવા લાગા અને અંધારું થાવાથી સઘલા ગભરાયા અને ખૌફઝદા થયા. ડરના મારે બધા એક એક કરીને હવેલીના અંદર દાખિલ થયા અને મગરિબની નમાઝ પઢી. જેમ જેમ રાત ગુઝરતી ચાલી તેમ તેમ વાઘ અને વરૂંના દહેશતનાક આવાઝથી જંગલ ગુંજવા લાગું. સઘલાને થયું કે, આ હવેલીમાં અપની મૌજૂદગીનો અહેસાસ આ જાનવરોને થઈ ગયો છે. શાયદ કે આ હવેલીને તેઓ ઘેરી લે, અપનો શિકાર કરી લે અને આ જ નાઉમ્મીદી અને લાચારીમાં અપને અપની ઝિંદગીને ખોઈ દઈએ.

આ મુમેનીનમાં એક બુતુર્ગ શપ્સ પણ હતા. તેએ સઘલાને તમક્કુન રાખવાનું કહ્યું. તેએ એક ઝમાનમાં તેના સાથે જંગલમાં જ ગુઝરેલા હાદેસાની ઝિક કીધી. તે બુતુર્ગો નજરૂલ મકામની તાકત, તાસીર અને અહેમીયતનું યકીન સઘલાના દિલોમાં મઝબૂત કીધું. નજરૂલ મકામ માનવાના સબબ તે વક્ત તેની જાન જંગલી જાનવરોમાં કઈ તરહ બચી હતી તેનો તફ્સીલી વાકેઓ બયાન કીધો. વાકેઆને જાણી સઘલાના દિલોમાં ઉમ્મીદનો એક નવો સૂરજ તુલૂઅ થયો. નજરૂલ મકામની શિકલમાં તે જંગલના અંધારામાં રોશનીની એક શમ્બે ફરોઝાં નજર આવી.

નજર અને મિન્નત

સઘલાએ પોત-પોતાની હૈસીયત અને કદર મુતાબિક ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ની નજર અને મિન્નત માની. દિલમાં એમ નિચ્ચત કીધી કે, “અય અલ્લાહના વલી, ઈમામે ઝમાના! હમને વતન જાવાની ઉમ્મીદ છે. આપની ઈનાયત થાય તો આ બલાથી હમને છૂટીએ. આપ જ કોઈ રસ્તો બતાવો કે હમને યહાંથી નજાત મિલે. અય હમારા ઈમામ! હમને આપના ગુલામોં છીએ. અલ્લાહ બાદ આપના સિવાય હમારો કોઈ સહારો નથી. જંગલની આ આફતમાં હમને ગિરફતાર છે, આપ હમને પરામી લો.” આ તરહ મુનાજાતો કીધી, આહોઝારી કીધી, ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ને યાદ કરી કરીને કેટલાક દિનો તક તેઓ હવેલીમાં પડી રહ્યા.

તે બુતુર્ગ શપ્સ રાતના અંધારામાં નિસ્ફિલ્લૈલના વક્ત રોઝ નમાઝ વાસ્તે ઉઠતા, ખૂબ તઝરોં કરતા, આહોઝારી કરીને દોઆઓ માંગતા. એક રાત એમના સાથે દીગર મુમેનીન નિસ્ફિલ્લૈલની નમાઝ પઢી રહ્યા હતા (બકીયાહ પેજ નં. ૧૦ પર)

ઘરથી બાહર નિકલે તો તે પડદા અને શરમનો લેહાઝ રાખે.

નમાઝ

પાંચમાં ઈમામ મૌલાના જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) ની મદીનતુલ મુનવ્વરહમાં ઘણા પરહેઝગારો મુલાકાત વાસ્તે આવતા હતા. એક દિન એક ઈબાદતગુઝાર શપ્સ આપને નઝદીક આવા અને સલામો તહીયાત બાદ કહ્યું કે, મૌલા! આપની દોઆ અને હિદાયતથી ખુદાતઆલાએ મને તૌફીક આપી છે અને હું આપના બતાવેલા રસ્તા પર ચાલું છું. પણ એક ફિકરની વાત એ છે કે, મારા ફલાં દોસ્તના કિરદાર, રફતાર, ગુફતાર અને વહેવારમાં ફરક આવી ગયો છે. તેના ગુનાહ ઝાહિર થઈ ચુકા છે. તેના પડદા ફાશ થઈ ચુકા છે. તે તમામ શરમને મુકી ચુકો છે. હરામ કામો પર મુરતકિબ છે. મારા સાથેના તમામ રિશ્તાને તે તોડી ચુકો છે. શરીઅતની ફરીઝતોને હકારતની નઝરથી જોઈ છે. હલકી-ઝિલ્લતની નિગાહ રાખે છે. યહાં તક કે, તેને ફરઝોની નમાઝ પણ મુકી દીધી છે.

આ સાંભલીને આપ ઈમામ આલી મકામ ચોંકી ઉઠા. આપ તે વક્ત તકીયાને પીઠ દઈને બેસા હતા. ફરઝોની નમાઝને તર્ક કરવાની વાત સાંભલી કે આપ સીધા થઈ ગયા અને ઊંડો સાંસ લીધો. આપે ફરમાવું કે, “અફ્સોસ! સદ અફ્સોસ! ખુદાની પનાહ! શું ફરીઝતની નમાઝ પણ મુકી દીધી છે! આ મુજબ અમલે શર કરવો તો ખુદાના નઝદીક મોટો ગુનાહ છે, હલાકીનો રસ્તો છે અને અંધારીઓની ખાઈ છે. નમાઝમાં જહાં તક મસ્જૂદીયત રહે, મશ્ગૂલીયત રહે, વહાં તક બંદો ગુનાહ-માઅસીયતથી બચતો રહે છે. જે બંદાને નમાઝ પઢવાની આદતે ખૈર હશે તેના દિલમાં પરવરદિગારે આલમ ખુદાતઆલાની યાદ, ઝિક અને ખૌફ પૈદા થાશે. ખુદાતઆલાનો હર જગા હાઝિર હોવાનો તસવ્વુર અને તેની નારાઝગીનો ખૌફ, ગુનાહોથી બચવા વાસ્તે કાફી છે.”

અય મુમેનીન! તમામ જાણે છે કે, પહેલામાં પહેલા કબરમાં જે ચીઝની પૂછની કરવામાં આવશે તે નમાઝ વાસ્તે છે. આ હકીકત જાણા બાદ પણ અપને નમાઝને કઈ તરહ તર્ક કરી શકાય! અપના પર લાઝિમ છે, એક મખ્લૂક હોવાના સબબ કે, પૂરા દિનમાં મખ્સૂસ વક્ત પર અપના ખાલિકના અહેસાનાતને યાદ કરીએ. જો આ ફરઝ અદા ના કરી શકા તો ખુદાએ બખ્શેલી નેઅમતો અપને ઈસ્તેમાલ કરવાને લાઈક નથી. ઈઝઝતદાર બંદો અહેસાનમંદીનો ઈઝઝાર કરશે અને ગુનાહગાર બંદો અહેસાનફરામોશીનો શિકાર બનશે. અપને અહેસાનફરામોશ બંદા હરગિઝ બનવાનું નથી. અપને અપના રોઝમરના કામોમાં-રૂટીનમાં નમાઝ પઢવાને શામિલ કરી દઈએ તો ગફલતની કોઈ ગુંજાઈશ જ બાકી ના રહે. નમાઝથી ફાયદો એ છે કે, અપના શરીઅતના બુનિયાદી અહકામ અને દોઆઓ દિલો દિમાગમાં તાઝા રહે છે અને મસ્જિદમાં આવવાથી શરીઅત-જમાઅતના અખ્બારથી આગાહ અને ખબરદાર રહી શકાય છે.

પાબંદીએ નમાઝ જો રખતા હૈ હર ઘડી, હક્કદાર હૈ જહા કા વો હક્ક એ બહોત બડી. ★

ઈલ્તેજા દર દરબારે ઈલાહીયાહ

બદીઓ સમીઓ વદૂહો મુહયમિન, ઈમામો કે હયકલ હમારે હૈ મોહસિન.
બહુત અરસે સે સત્રમે વો શહા હૈ, જે તૈયેબ કે દિલખર અમીરે જહાં હૈ.
નહીં હમકો માઅલૂમ કીતને વલી હૈ, કહાં પર વો સારે જત્લી ઓર ખઝી હૈ.
હમેં અબ તો ઉનકી તું સૂરત દીખા દે, કે સાયે મેં ઉનકે હમેં આસરા દે.
સવારી કા જત્વા અયાં હો ઝમીં મેં, ખુલે હક્ક કા પરચમ વ ગુન્યા યમન મેં.
તું પ્યારે નખી કા નવાસા દીખા દે, તું બાનુ કા ઝહરા કા પોતા દીખા દે.
કહાં હૈ વો માલિકે મિખ્બર અયાં કર, અબ રૌશન તું નૂરે ઈમામે ઝમીં કર.
પઢે ખુત્બે હરસૂ ઈમામુઝઝમાં કે, ખુલે બખ્ત અબ તિફ્લો પીરો જવાં કે.
નખી કે ઘરાને કી શાહી અયાં હો, ફિદા હક્ક કી દાઅવત પા સારા જહાં હો. ★

તહારત, સફાઈ, તરબીયત, ઈબાદત અને ખિદમતથી ઘરને બરાબર સીંચે અને સંપારે.

ઈબરતનાક અહાદીસે બની ઈસરાઈલ - બની ઈસરાઈલની સબકઆમોઝ કહાનીઓ કિસ્ત - ૪૩

મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, “હું ખૌફ કરું છું કે, તમે હવા-નફસી, મનમાની, ઝિદ, ખુદપસંદી અને લંબી-લંબી ઉમ્મીદોમાં ના ફસાઈ જાવ. આ તો બદતરીન રસ્તો છે. આ રસ્તાની મંઝિલ એવી ખતરનાક છે કે, તમારી અક્લને ગુમ કરી દેશે. મનમાની તમને હક્ક અને સખાવતથી રોકી દેશે. લંબી-લંબી ઉમ્મીદો તમને આખેરતને ભુલાવી દેશે. તમે યાદ રાખો કે, ખૈર અમલ અને તેની જઝાની ઉમ્મીદ તમારા રબના નઝદીક બહેતર છે. એવી ઉમ્મીદ કે જેનો નતીજો જ ના મિલનાર હોય તે અમલ ઝાયેઅ છે અને તેના વાસ્તેની મહેનત લામાઅના છે. લંબી ઉમ્મીદોના સબબ અમલ કમ્બોર બની જાય છે અને તેને અંજામ તક પહોચાવવામાં ખામીઓ દરપૈશ થાય છે. ઉમ્મીદને “અમલ” કહે છે કે જે “અલિફ” થી શુરૂ થાય છે અને નતીજાને “અજલ” કહે છે કે જે પણ “અલિફ” થી શુરૂ થાય છે.

પુશ-નસીબ છે તે શખ્સ કે, તેના ઑંખના સામે “અજલ” હોય, યાઅની કે, અમલનો નતીજો યા મૌતની સૂરત હોય. આ સાથે તેની પીઠના પાછલ “અમલ” હોય, યાઅની કે, ઉમ્મીદોથી ભરેલી એની દુનિયા હોય. આ બયાનથી સાબિત એ થાય છે કે, “મુમિનના નઝરના સામે મૌત હોય અને તેના પાછલ તેની દુનિયા હોય. પૈશે નઝર મૌત હોય અને પુરતે નઝર દુનિયા હોય. મુમિનને લાઈક છે કે, નિયતની બલંદી સાથે અમલની પુખ્તગી સાથે સવાબની ઉમ્મીદ સાથે મૌતને હમેશા હાઝિર-નાઝિર સમઝે.” આ જ છે અલવી મુમેનીનનો તરીકો, અકીદો અને રસ્તો.

કિસ્સો - અમલ “ઉમ્મીદ” થી જ અમલ “કામ” થાય છે, મગર લંબી ઉમ્મીદ તે કામમાં ફસાદ પૈદા કરે છે.

પાંચમાં નાતિક અને ઈન્જીલના સાહેબ મૌ. ઈસા રૂહુલ્લાહ (અ.સ.) આપના હવારીયો સાથે એક ગામથી બીજે ગામ જઈ રહ્યા હતા. આપની નઝર એક ખેડૂત પર પડી કે, તે ખેતી કરવા વાસ્તે પોતાની ઝમીનને બરાબર કરી રહ્યો હતો. મૌ. ઈસાએ ખયાલ કીધો કે, આ ખેડૂત જે તરહ મહેનત કરી રહ્યો છે તો તેના દિલમાં આ ખેતીથી થાનાર માલી ફાયદાની ઉમ્મીદ તો હશે જ. લેહાઝા, આપે બારગાહે ઈલાહીમાં દોઆ ફરમાવી કે, “અય અલ્લાહ વહદહૂ લા શરીક! આ શખ્સના દિલ માંથી લંબી-લંબી ઉમ્મીદોને નિકાલી દો.” આપની આ દોઆ ફૌરન કુબૂલ થઈ અને આપે જોયું કે, તે ખેડૂત ખેતરમાં તમામ ઔઝારને છોડીને એક ઝાડના સાયામાં બેસી ગયો. આ જોઈને હવારીયો હૈરતમાં પડી ગયા. કહેવા લાગા કે, અય નબી! હમણા તો આ ખેડૂત કામ કરતો હતો અને અચાનક તેને શું થયું કે, તે આ તરહ બેસી ગયો! મૌ. ઈસાએ કહ્યું કે, “રૂકો! તમારા સવાલનો જવાબ હમણા તમને મિલી જશે.”

મૌ. ઈસાએ પાછી દોઆ ફરમાવી કે, “અય ખુદાએ રબ્બે જલાલ! આ ખેડૂતના દિલમાં જે તરહ પહેલા ઉમ્મીદ હતી, તેને પાછી તેના દિલમાં ઝિંદા કરી દે.” દોઆએ ઈસા પૂરી થઈ કે, તે શખ્સ ઉઠો, હાથમાં ઔઝાર લીધા અને પાછો કામ કરતો થઈ ગયો. મૌ. ઈસા આપના હવારીયો સાથે તે ખેડૂતના પાસે ગયા અને પૂછ્યું કે, “અય ભલા ભાઈ! તું હમને એ બતાવ કે, તું પહેલા તારા ખેતરમાં કામ કરતો હતો પછી તારું કામ છોડીને તું ઝાડના સાયામાં કેમ બેસી ગયો?”

ખેડૂતે જવાબ આપો કે, “અય સાહેબ! જે વક્ત હું કામ કરતો હતો તો અચાનક મારા દિલમાં આ વાત પૈદા થઈ કે, હું આ તરહ મારા ખેતરમાં મહેનત-મશક્કત કરું છું અને જો એવું બનું કે, આ ખેતરમાં ફસલ પાકે, મારી ખેતી (બકીયાહ પેજ નં. ૧૧ પર)

ઘરની ઝીનત, રાહત અને ઈઝત, બૈરો હોય છે.

અલ-અકાઈદુલ અલવીયહ - કિસ્ત-૭ અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૭ અને ૮

મુકદ્દેમો-પ્રસ્તાવના :

અસ્લી ઈસ્લામી અકીદાઓમાં પાયાના ફેરફાર થાવાના સબબ અહલે ઈસ્લામ યાઅની મુસલમાનોના દરમિયાન ૭૨ ફિરકાઓ પડી ગયા અને તેઓના અલગ-અલગ અકીદાઓ બની ગયા. આ તૌર-તરીકાથી જે જે નવા-નવા ફિરકાઓ વુજૂદમાં આવા તે હંગામને આજે ૧૪૦૦ સાલનો લંબો અરસો ગુઝરી ચુકો છે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના ઈન્તેકાલ બાદ જે હાલાત ગુઝરા તેમાં આજે પણ કોઈ જ ફરક જોવા મિલતો નથી. જો આ મુપ્તલિફ ગિરોહોનો શુમાર કરવામાં આવે તો હર ઈસ્લામી મુલ્ક યા તે સિવાય બીજી ઝમીનો કે જેમાં અહલે ઈસ્લામ વસેલા છે, તેઓના અકીદાઓના કિતાબોની એટલી લંબી ફહેરિસ્ત તૈયાર થાય કે, ગિન્તી કરતા કરતા થાકી જવાય પણ ફાસિદ અકીદાઓના આ દલદલ માંથી બાહર નિકલવું દુશ્વાર બની જાય.

બીજી તરફ હમને એ હકીકતની બયાની કરીએ કે, અપના ફાતેમી-ઈસ્માઈલી-તૈયેબી ઈમામોનો સિલસિલો, અમીરુલ મુમેનીન મૌલાના અલી (અ.સ.) ની શહાદત અને ઈન્તેકાલ બાદ આજે પણ અતૂટ છે, બરકરાર છે. આપની આલમાં યૌમે કેયામત તક બરકત છે. એકના બાદ બીજા ઈમામ આ અઈમ્મતે ફાતેમીયીનના મુબારક સિલસિલામાં થાતા રહ્યા છે અને આજે પણ ઝમીનની પીઠ ઉપર ઝમાનાના ઈમામ હાઝિર છે, હાલાંકે આપ સતરમાં છે પણ આપ અલ્લાહતઆલા તરફથી એક જ હુક્કત છે અને આપ બાકી છે. એક ઈમામ ગુઝરતા નથી પણ એ એની જગા પર એની ઓલાદ માંથી કોઈ એકને એના કાઈમ મકામ મુકરર કરી દે છે.

ઈમામનું એની જગા પર એના પછી આવનાર ઈમામ તય કરવું એક ખાસ અકીદાના માતહત થાય છે, જેને નસ્સ કહે છે. ઈમામ જે વક્ત ખુલ્લા તૌરથી લોગોના મજમાઅમાં અલલ એલાન એના બાદ એની જગા પર આવનાર ઈમામને ઝાહિર કરે તો તેને નસ્સે જલી કહેવાય છે. પણ જો દુશ્મનોના ગલબાથી મોઅતબર હુદૂદ દરમિયાન જ એના કાઈમ મકામ પર ઈમામ નસ્સ ફરમાવે છે અને એ આવનાર ઈમામનું નામ મખ્ફી રાખે, તો તે નસ્સને નસ્સે ખફી કહેવાય છે. આ તરહની સુન્નત પર ચાલીને પાક ઈમામોએ દાઅવતના ઊમૂર અને અકીદાઓ સાચવી રાખેલા છે, આજે પણ આ સિલસિલો જારી છે અને હમને પણ સદીઓથી ચાલતા આવેલા આ અસ્લી અકીદાઓ પર કાઈમ છે.

આ જ એક એન સબબ છે કે, ૧૪૦૦ સાલના અરસામાં આ અપના મઝહબે અહલુલ ભૈત (અ.સ.) ના અકીદામાં ઝર્રા બરાબર પણ કોઈ તરહનો ફસાદ કે તોડ-જોડ વાકેઅ થયો નથી. એવું હરગિઝ બનું નથી કે, કોઈ એક ઝમાનામાં એક કોઈ ઈમામે કોઈ મુઆમેલામાં કોઈ વાત કહેલી હોય અને બીજા કોઈ વક્તમાં કોઈ બીજા ઈમામે આગલા ઈમામના કૌલ યા અમલની ખિલાફવરઝી કીધી હોય યા આગલા કૌલને રદ કીધો હોય! ભેવેના બયાનમાં કોઈ અકીદાનો ફરક કે ફેરફાર દેખાયો હોય! આજે ઈમ્નેહાનના વક્તમાં ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ના ઈસ્તેતાર-પડદાપોશીને બાવુજૂદ આપના નાઈબ અને દાઈયુઝઝમાન ૪૫ માં દાઈએ મુત્લક સૈયેદના વ મૌલાના અબૂ સઈદિલ ખૈર હાતિમ ઝકીયુદીન સાહેબ (ત.ઉ.શ.), આપની ગૈરહાઝિરીમાં હમ મુમેનીનને આપના બયઅત-મીસાક-અકીદાઓ પર સાબિત-કદમ રાખીને, હલાલો હરામની બંદિશમાં રાખીને શરીઅતે મુબારકહ મોહંમદીયહ પર ચલાવી રહ્યા છે. નિયાબતના પૂરા ઈખ્તિયાર સાથે દાઅવતે ઈબ્દાઈયહ હાદીયહ મહેદીયહના જિસ્માની-રૂહાની ઊમૂરની આપના હુદૂદની મદદ-નુસ્સરતને સાથે બાગદોડ અને લુગામ બાખૂબી સાચવી રહ્યા છે. આપની શાનથી તૈયેબી ઈમામની શાનાતનો ઝુહૂર છે.

(બકીયાહ પેજ નં. ૬ પર)

ગૈર-મરૂરી અને ગૈર-શરઈ મુઆમેલાત, મુલાકાત, ગુફ્તગૂ, તઅલ્લુકાત અને અપર-જવરથી બૈરો દૂર રહે.

(પેજ નં. ૫ નું બાકી)

અકીદો-૭

અલ્લાહતઆલા ના માદો છે, ના સૂરત :

કોઈ પણ ચીજ જે બનેલી હોય તેને માદો-પદાર્થ કહેવાય છે અને તે માદાના સબબ કોઈ કારીગર-ફનકાર કોઈ શિકલ-ઢાંચાને વુજૂદમાં લાવે, આકાર બનાવે તેને સૂરત કહેવાય છે. મિસાલના તૌર પર કુરસીમાં લાકડું તે તેનો માદો છે અને કોઈ સુથારે તે લાકડાને વાપરીને કુરસીની શિકલ આપી તે તેની સૂરત છે. માદા બગૈર સૂરત બનતી નથી અને સૂરત ન હોય તો માદાનો મકસદ પૂરો થાતો નથી. અલ્લાહતઆલા વાસ્તે જો એમ કહેવાય કે તે કોઈ સૂરતમાં હોય તો તે એની શાનમાં ગુસ્તાખી કહેવાય, કેમકે એ માદાવાલી સૂરતથી ઘણો જ બલંદ છે. હરએક સૂરતને વુજૂદમાં આવવા વાસ્તે એક તસ્વીરકારની ઝરૂરત પડે છે અને અલ્લાહ તો ખુદ તસ્વીરકારોનો ખાલિક છે કે, જેએ આ દુનિયાની શિકલમાં હરએક ઝમીનના ટુકડાને એક બેનમૂન સૂરત આપી દીધી છે. અલ્લાહની કુદરત એવી છે કે, કોઈ એક સૂરત તેના વુજૂદને ખુદ સાચવી શક્તી નથી, પણ તેને એવી તાકત અને હિફાઝત કરનારની હાજિત પૈશ આવે છે કે, તે સૂરત કાઈમ રહી શકે. જો અલ્લાહતઆલા સૂરત હોય તો તેને બનાવનાર અને કાઈમ રાખનાર કોઈ બીજો ખુદા હોય, જે મુમ્કિન નથી. હર ખૂબસૂરત ચીજ અલ્લાહની કુદરત તરફ લઈ જાય છે.

અલ્લાહતઆલા માદાની ઝરૂરતથી પણ બેપરવાહ છે, કેમકે જો એ માદો હોય તો તેને વુજૂદમાં લાવનાર કોઈ બીજો ખુદા હોય, જે નામાઅકૂલ દલીલ છે. માદો હોય તો તે ખુદ પોતાની ઝાતથી કઈ કરી શક્તો નથી, તેને બીજી કોઈ તાકતની ઝરૂરત પડે છે કે, જે તેને બરાબર શિકલ આપીને એક બહેતર સૂરતમાં ઢાલી શકે. યાદ રહે કે, કોઈ પણ માદો યા સૂરત પોતાની ઝાતથી હરગિઝ બનતા નથી. પણ બેશુમાર સૂરતો તેના કરતા આઅલા તાકત અને કામિલ કારીગરની મદદ અને સહારાની મોહતાજ હોય છે. કોઈ પણ માદો હોય તો તેમાં તબ્દીલી આવશે, તે ફના થાશે. અલ્લાહતઆલા જે હરએક બનેલી ચીજ-માદાને ફના કરતો હોય તો તે ખુદ ફના કઈ તરહ થઈ શકે! કોઈ પણ સૂરત બીજી કોઈ સૂરતની મિસાલ પર બનતી હોય છે. અલ્લાહતઆલાની એવી કોઈ સૂરત નથી કે, તેને વુજૂદમાં લાવવા વાસ્તે કોઈ બીજી સૂરતનો નમૂનો લઈ શકાય!

અકીદો-૮

અલ્લાહતઆલા કોઈનો મોહતાજ નથી :

અલ્લાહતઆલા એના બંદાઓથી બેપરવાહ છે, બેનિયાઝ છે. હાજિતરવાં છે, મગર હાજિતમંદ નથી. મખ્લૂકની હાજિતો જેમ એની કોઈ હાજિત નથી, તે તમામ તકાઝાથી, તમન્નાઓથી, ખ્વાહિશોથી, મુતાલેબાતથી આઝાદ છે, બરી છે. સબબ એ છે કે, તમામે તમામ મખ્લૂકાતની ઝિંદગીનો આધાર અને મઝબૂતી એનાથી છે, ન કે એ મોહતાજ છે એની પૈદાશુદા ચીઝોથી. માલિકના કબ્જામાં મખ્લૂક હોય તે જ મુજબ ખાલિકના કબ્જામાં મખ્લૂકાત હોય. ખાલિક એક છે અને મખ્લૂક અનેક છે. મખ્લૂક ખાલિકથી છે, મગર ખાલિક હરગિઝ મખ્લૂકથી નથી.

મખ્લૂકાત-મૌજૂદાતની ફકીરી અને મોહતાજગીની હકીકત એ છે કે, તે પોતાના ખાલિક અલ્લાહતઆલાની અઝીમ કુદરતનો એતેરાફ કરે છે અને એના તરફથી રહેમત, કરમ અને બહેતરીનો હમેશા તલબગાર રહે છે. અલ્લાહતઆલા આયતે શરીફહમાં ફરમાવે છે કે, એ ગની છે અને તમામ ફકીર છે. મખ્લૂક કે જેની પૈદાઈશ મોહતાજગી પર છે, તેની સિફત-કૈફીયત એ છે કે, તે તેના પાલનહાર-ખાલિકથી હર વક્ત ખૌફ કરનારી રહે. તેનો (બકીયાહ પેજ નં. ૭ પર)

ઝૈરોની કુરબાની અને જાઈફિદાઈથી જ ઘર તે હકીકી ઘર બને છે.

ગુલ્શને ફિક્હ - શરીઅતનું હલાલો હરામ

બીમારીની ઝિક્ર : કિસ્ત-૧

મૌલાના ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) આપના આબાઓ અજદાદ મૌલાના અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.) થી રિવાયત બયાન કરે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) મદીનતુલ મુનવ્વરહમાં અન્સાર માંથી એક મરદની ઈયાદત વાસ્તે પધારા. ઈયાદત યાઅની તબીઅત જોવા જાવી, મિઝાજ-પુરસી કરવી, બીમારનો હાલ જાણવો. તે શપ્સ આપ નબી સાહેબનો દીદાર કરીને ખૂબ ખુશ થયા અને જે વક્ત આપ તેના સિરાહને બેસા તો તે શિકાયત કરવા લાગા કે, “યા નબીયલ્લાહ! આપ મારા વાસ્તે દોઆ ફરમાવો કે, ખુદાતઆલા મને બુખાર-તાવથી નજાતી બપ્શો.”

તે શપ્સની ઈલ્તેજા સાંભલીને અને શિકવાનો અંદાજ જોઈને આપની આંખો આંસૂઓથી ભરાઈ ગઈ. આપે ફરમાવું કે, “ખુદા તમારા ઉપર રહેમત કરજો! અય ભાઈ, બુખાર આવવો-જિસ્મમાં હરારત પેદા થાવી તે રબ્બે ગફૂર તરફથી એક તરહની તહારત-પાકી છે. કોઈ ચીઝ ગંદી હોય અને તેને સાફ-પાક કરવા જેમ પાનીની ઝરૂરત પડે છે તેમ તાવની ગરમી તમારા જિસ્મની ગંદકીને મિટાવી દે છે.” તે બીમાર શપ્સ બોલો કે, આપની આ વાતના સાથે હું એ અરઝ કરવા માંગું છું કે, બુખાર તો જવાન શપ્સને ઝઈફ બનાવી દે છે અને ઝઈફ શપ્સને ડૂચો કરી નાખે છે યહાં તક કે, તેનું ઠેકાણું આખિર કબર બની જાય!

આ સાંભલીને આપ નબી સાહેબ ગઝબનાક થઈને ઉઠી ગયા. આપે ફરમાવું કે, “જે આ શપ્સ હમણા બોલો એ જ મુજબ ખુદા તેના સાથે કરજો.” ઘણી વાર બોલેલા કલામ ખુદ બોલનારના તરફ પલટીને આવે છે. આપ જે વક્ત તે શપ્સના ઘરેથી ચાલા ગયા અને થોડા અધ્યામ ગુઝરા કે, તેને બુખાર બેહદ શદીદ થાતો ગયો અને તે જ હાલતમાં તે ગુઝરી ગયો.

આ બયાન હમને એ તરફ નિશાનદેહી કરાવે છે કે, જે વક્ત હમને બીમાર થઈએ તો પહેલામાં પહેલા હમને સબર કરવો જોઈએ. ખુદાતઆલા તરફથી આવેલી બલા પર રાઝી રહેવું જોઈએ. બીજા સેહતમંદ છે અને હમને હમારી ઝાતથી બીમાર પડા તેમાં ખુદાની કોઈ હિકમત હોવી જોઈએ અને આ ચીઝ હમારા આઈદા મુસ્તકબિલ વાસ્તે કોઈ બુશરા કે ભલો પેગામ લઈને આવશે એમ નૈક ઉમ્મીદ રાખવી જોઈએ. બીમારીના દૌરાન તેમાં શિફા થાત તે વાસ્તે ખુદા અને ખુદાના રસૂલ જે કઈ હિદાયતો ફરમાવે તેનાથી ખુશ અને નસીબયાબ થાવું જોઈએ. જો બીમારીના આવવા પર મરઝીએ ખુદાવંદીમાં કોઈ શક લાવીશું યા એતેરાઝ કરીશું તો આ જ હમારી કમઝરફી અને બદતમીઝી યા હમારા અલ્ફાઝે નારવા, હમને જ આવીને વાગશે. ઘણી વાર હમને કોઈ બાબત-સર ખુદને હુશિયાર સમઝીએ છીએ અને ઝબાનને છુટથી ચલાવીએ છીએ, પણ એમ કરવું હમારા જ ખિલાફ મોરયો ખોલી શકે છે અને પછી તે તૂફાન અને બલાથી હમને બચી શકતા નથી. ☆

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

સબબ એ છે કે, તે મખ્લૂકે આ દુનિયામાં જે જે હાસિલ કીધું છે તે શાયદ ફના ના થઈ જાય યા ફૌત ના થઈ જાય. યા એ કે જે ચીઝો-નેઅમતો તેના હાથમાં છે તે તેનો ખાલિક તેનાથી આંચકી ના લે. આ ફિક્રો ખયાલથી તે હમેશા પોતાના ખાલિકનો મોહતાજ બનીને રહે છે. જે છે તેને સાચવવામાં યા તેનાથી ઔર ઝિયાદહ હાસિલ કરવામાં યા જે નથી તેને પરામવામાં મખ્લૂક મોહતાજ બની જાય છે. ખાલિક મોહતાજ હોય જ ના શકે, કેમકે એ તો હરએક ચીઝનો માલિક છે કે જેના નઝદીક મોહતાજો દામને પસારીને ઊભા રહે છે. ☆

ઘરના થાંભલાઓમાં બૈરોના કિરદારનો થાંભલો એવો છે કે, તે હર જહેતથી અલગ અને અહમ દેખાય છે.

દાતિમી મીલાદ

૮ મી રબીઉલ અવ્વલના મુબારક દિન અને પહેલી બહાર-રબીઉલ અવ્વલના મુબારક મહીનામાં કે જે મહીના વિલાદતે ખત્મુલ મુરસલીન આખેરૂનબીયીન મોહંમદુલ મુસ્તફા (સ.અ.વ.વ.) થી મશહૂરો માઅરૂફ છે, તેમાં ૪૫ માં દાઈયુલ્લાહિલ અમીન નાઈબો ઈમામિલ મુતકીન દાતિમુલ ખૈરાત, રબીઉલ બરકાત, અબૂ સઈદિલ ખૈર સૈયેદના દાતિમ ઝકીયુદીન સાહેબ આકા મૌલા (ત.ઉ.શ.) ની ૬૨ મી મીલાદે મયમૂન વાકેઅ થાય છે.

આપની મીલાદની ઝિક્રે ખૈર સાથે યહાં હમ્ને તે મીલાદને પણ યાદ કરીએ કે જે ૫૨ સાલ પહેલા ૨૫ મોહર્રમ ૧૩૮૯ હિ./૧૨-૦૪-૧૯૬૯ ઈ. માં હુસૈની ચકલા-મરકઝે હુસૈનીના નઝદીક એક આલીશાન મંડપમાં મનાવવામાં આવી હતી. આ સાલગિરાહ ૪૩ માં દાઈએ પુરનૂર સૈયેદના યૂસુફ નુરૂદીન સાહેબ (આ.કુ.) ની હતી અને ઈતેફાકન તે આપ મૌલાની ૬૨ મી સાલગિરાહ હતી. નીચે મઝકૂર જે કલામ પૈશ કરવામાં આવા છે તે હદસાહેબ અહમદઅલીભાઈએ તે મજલિસે મસરતમાં પઢા હતા. તેની યાદ તાઝા કરીને હમ્ને આ શુમારામાં હઝરતે દાતિમીયહમાં પૈશે ખિદમત કરીએ છીએ.

જનાબે હઝરતે સૈયેદના ઝિયાઉદ્દીન (બદરુદ્દીન) કે લાઅલ,
 યે સાલે નૌ બ-અદબ કર રહા હૈ ઈસ્તિઠબાલ,
 મુબારક આપકો બાંસઠવી હો યે સાલગિરાહ,
 દરાઝ ઉમ્ર, તરકકીએ ઈલમ, ફઝલો કમાલ.

મહેફિલ મેં તુમ્હારે હોને સે હર ચીઝ પે નૂર આ જાતા હે,
 જિસ તરહ કે ફૂલ કે ખિલને સે ગુલશાન પે નિખાર આ જાતા હે,
 દાઈ સે અકીદત ઔર ઉલ્ફત, અનમોલ જવાહિર હે “અલવી”,
 હાથ આએ અગર યે દૌલત તો, જીને કા કરાર, આ જાતા હે.

દાઅવત કે આસમાં કે તુમ હો કમર નિરાલે,
 તકદીર ઈનકે દામન સે, અય બશર બનાલે,
 તૂલે બકા હો શેહ કી, જબ તક ખુદાઈ કાઈમ,
 અલલાહ તુઝકો રખે, શામો સહર સંબાલે. ☆

કસીદા મુનીરહ

અલ્લાહ સે ઉલ્ફત રખતે હૈં, કુરઆન સે નિસ્બત રખતે હૈં, મુમિન હે જો અપને સીનો મેં, ઈમાં કી હરાત રખતે હૈં.
 પોશીદા હે દિલ મેં હુબ્બે નબી, પિન્હૌ હે દિલ મેં હુબ્બે અલી, ઈસ દિલ કે ખઝાને મેં અપને ફિરદૌસ કી કીમત રખતે હૈં.
 યે જશન હે, જશને સાલગિરહ સૈયેદના ઝકીયુદી મૌલા, જો શાને શરાફત, ખુલ્કો અતા, માઅસૂમ તબીઅત રખતે હૈં.
 કિતના હે મુબારક આજ કા દિન, આતા હે નઝર ખુશ હર મુમિન, બાંસઠવે બરસ મેં પહેલા કદમ, કિસ શાન સે હઝરત રખતે હૈં.
 કૌસર કે વો હઝકદારોં મેં હે, જો ઈન કે તરફદારોં મેં હે, જન્નત ભી અતા હોગી ઈન કો, જો ઈન સે મોહબ્બત રખતે હૈં.
 રૂતબા ઈનકા વો પહેચાને, ક્યા શાન હે ઈનકી વો જાને, ઔંબોં મેં બસીરત ઔર ઈનસે પાઠીઝા અકીદત રખતે હૈં.
 અય કાશ! ઉન્હેં અકલ આ જાએ, ફિરતે હૈં જો નાદોં ઈતરા કર, ખુગઝ આલે પયમ્બર સે રખકર, ઉમ્મીદે શફ્ફત રખતે હૈં.
 કિસ ખાત કા ઉનસે કીજે ઊલા, ક્યા કેહકે કોઈ સમજાએ ભાલા, ગૈરોં સે જો ઉલ્ફત રખતે હૈં, અપનોં સે અદાવત રખતે હૈં.
 આતી હે હસી ઉન ભોગોં પર, હંસતે હૈં જો અહલે ઈમોં પર, ખુદ ગાફિલ દીન કે કામોં સે, ઔર ખવાહિશે જન્નત રખતે હૈં. ☆

બૈરો ઝિયાદહ વક્ત તક ઘરમાં કોઈ પણ તરહની ગંદી ચીઝ રહેવા ના દે.

તરબીહે મુજર્બ - “ વકફા ”

મોહરમુલ હરામ ૧૪૪૧ હિ. ના અશરહ મુબારકહ પૂરી હુસૈની શાનાત અને માતમી ફોયૂઝાતના સાથે ગુઝરા. હુઝૂરેઆલી સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.) ના બયાનાતે હાતિમીયહ મુમેનીન હુસૈનીયીનના ઈમાનમાં એક જદીદ બહાર લાવા અને ગુનાહોની નાપાકીની ખિજાને દૂર કીધી. યૌમે આશૂરાની મજલિસ, મજલિસે મગફેરત બની ગઈ જેના દરમિયાનથી રાહે નજાત રૂનુમા થઈ. મજલિસમાં આપ મૌલાએ એક આઅલા તસ્બીહનો હદીયો મુમેનીનની હાજિતરવાઈ અને મુશિકલકુશાઈ વાસ્તે પૈશ કીધો. આ હદીયો મુનીરહ કુરઆની આયતોનો છે. આ આયતોને કિફાયતની આયતો કહે છે કે, જેની શુરૂઆત “ વકફા ” થી થાય છે. એવી આયતો કુલ ૨૭ છે. પણ આ તસ્બીહે મુજર્બમાં ફક્ત ૭ આયતોને જ શામિલ કરવામાં આવી છે કે, જેના રૂહાની-નફસાની ફાયદાઓના બયાનો દાઅવતે શરીફહના કિતાબોમાં દરજ થયેલા છે.

આ તસ્બીહની ફઝીલતો વાસ્તે આકા મૌલા આપના બયાનમાં ફરમાવે છે કે,

(૧) રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) ફરમાવે છે કે, “જે કોઈ શખ્સ “ વકફા ” ની આ ૭ આયતો પૂરી નિચ્ચત અને એતેકાદથી પઢશે, યાઅની ત્રણ વક્ત મુકમ્મલ તેની વિદ કરશે તો હું તેના ખ્વાબમાં આવીશ અને બશારતો સંભલાવીશ.”

(૨) પછી આપે ફરમાવું કે, અગર કોઈ શખ્સ ૭૦ વાર આ તસ્બીહ પઢશે તો અલ્લાહતઆલા તેને તમામ બલા-આફત-ગમથી કિફાયત કરી આપશે, તેને મુબરઆ અને આઝાદ કરી દેશે.

(૩) ત્રીજી ફઝીલત વાસ્તે આપ મૌલા ફરમાવે છે કે, જો કોઈ મુમિન બંદો ફરઝની નમાઝ બાદ ૭૦ વક્ત આ તસ્બીહે ખુસૂસી પઢશે તો રબ્બુલ ઈઝઝત તેની કશીદગીને, તંગદસ્તીને, ગિરાનીને, રોઝીની તંગાસને, દૌલતની પસ્તીને દૂર કરશે. રોઝીના દરવાઝા ખોલીને રિઝકે હલાલના રસ્તા અને ઝરીઆ મોહય્યા કરશે.

(૪) ચોથી ફઝીલત વાસ્તે આકા મૌલા ફરમાવે છે કે, ફરઝની નમાઝની કુલ રકઅતો ૧૭ છે. આ ૧૭ ની ગિન્તી મુજબ જે કોઈ તસ્બીહે વકફા પઢશે તો અલ્લાહતઆલા તેના સરકારી-દરબારી મુશિકલમાં મુશિકલ કામ આસાન કરી આપશે અને જે ઓફિસમાં યા ઓફિસરને મિલવાનું થાશે તે લોગો તસ્બીહ પઢનારને ઈઝઝતો એહતેરામની નઝરથી જોશે અને તેને હર તરહની ઈમ્દાદ કરશે.

(૫) અગર કોઈના દિલમાં હોય કે, ફલાઈ-ફલાઈ શખ્સ તેના સાથે દુશ્મની કરે છે, વેર રમે છે અને નાહકક પરૈશાન કરે છે અને જો તે શખ્સ ૭ વાર આ તસ્બીહ પઢશે અને ચાહશે કે દુશ્મની ખત્મ થાય તો અલ્લાહતઆલા તેની દિલી ઉમ્મીદને પૂરી કરશે અને જે તેને સતાવી રહ્યો હશે તેના દિલમાં મોહબ્બત અને હમદદઈ નાખશે.

(૬) જે ઘરમાં કોઈ મરીઝ હોય, બીમાર હોય, હોસ્પીટલમાં હોય, ઈલાજ કીધા બાવુજૂદ શિફા હાસિલ થાતી ના હોય, તો તેના ઘરવાલા તે મરીઝના સરના નઝદીક બેસીને પાની પર ૭ વાર આ તસ્બીહ પઢીને તેના ઉપર ફૂફ મારે, મરીઝના ચહેરા પર તેનું પાની મલે, તે ગ્લાસ માંથી મરીઝને પિરાવે. જો આ મુજબ અમલ મુસલસિલ કરશે તો અલ્લાહતઆલા આ તસ્બીહની બરકતથી મરીઝને શિફા અતા ફરમાવશે.

(બકીયાહ પેજ નં. ૧૧ પર)

બેરોને જોઈએ કે ઘરમાં કમ-અઝ-કમ એક વાર અઝાન આવવી જોઈએ.

(પેજ નં. ૨ નું બાકી)

તે વક્ત હવેલીના છાપરા પરથી તે બુઝુર્ગના ખોલામાં એક કાગળનો નાનો ટુકડો પડો કે જેમાં કઈ લખેલું હતું. તે જ વક્ત બુઝુર્ગે કાગળ ખોલીને વાંચ્યો. તેમાં એક હિદાયત હતી કે, “અય મારા ભાઈઓ! તમે આજની રાત તમારા વાહનમાં જે તમે કિનારા પર છોડીને આવા છો તેમાં જઈને સુઈ જાજો. તમારા માંથી કોઈ પણ આ હવેલીમાં ના રહે અને તમારો સઘલો સામાન તમે સાથે લઈને જાજો.”

આ પૈગામે ગાએબાના સાંભલી સઘલા ગિરફતારે ફિકર થઈ ગયા. આ કોને કાગળ લખેલો છે? કહાંથી યહાં આવો? તેના પાછલ મક્સદ શું હશે? આ તમામ સવાલો તેઓના દિલમાં ઉઠવા લાગ્યા! કહ્યું કે, કિનારા ઉપર અપનું વાહન તો ખસ્તા ખરાબ છે, બુરી હાલતમાં પડેલું છે. અપને કઈ તરહ તેના ઉપર રાત ગુઝારીશું? આબિરમાં તે બુઝુર્ગ બોલા કે, “હવે તમે તમારી ઝબાનને બંધ કરી દો! આ અમર અલ્લાહના વલી તરફથી છે. આ પૈગામે ગાએબાના પાછલ કોઈ મોટી હિકમત છે.” બુઝુર્ગની હુજ્જત સાંભલીને સઘલાના દિલથી શક દૂર થયો અને ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ની જે નઝર માની હતી તેનો આ નતીજો અને કરિશ્મો હશે તે વાત પર મુતફિક થયા. બારગાહે હક્કમાં શુકનો સજદો અદા કરીને કહેવા લાગ્યા કે, “ખેર! જે થાનાર હશે તે ઝરૂર થાશે જ. મગર ગૈબથી જે આ કાગળ આવો છે તેના મુજબ અમલ કરવો લાઝિમી છે. તેમાં કોઈ મોટો ભેદ છે.”

પછી, સાંજે મગરિબ થાય તે પહેલા સઘલા તૂટેલા હોલકામાં સવાર થઈ ગયા. મગરિબની નમાઝ અદા કીધી અને જે કઈ પણ સાથે બચેલું તે જમીને સુતા. હવા ઝોર પર હતી, બેહદ અંધારું હતું અને પાનીના આવાઝમાં બીજા તમામ આવાઝો ગરક થઈ ગયા હતા. હોલકાના કપ્તાન અને તેના મદદગારો તમામ પરૈશાન છે કે, કિનારા પરથી વાહન આહિસ્તા આહિસ્તા દરિયાના પાનીમાં ચાલી રહ્યું છે અને કોઈને કઈ અંદાઝો નથી થાતો કે, વાહન કઈ તરફ જઈ રહ્યું છે. ફિકર કરતા કરતા મુસાફિરો થાકી ગયા અને તેઓ પર નિંદ તારી થઈ ગઈ. ચાલતા વાહનમાં તમામની હરકતો બંધ થઈ ગઈ.

આ જ આલમમાં બલાની રાત ખતમ થઈ અને ખુશાબબરીની સુબહે સાદિક થઈ. ફજરમાં સઘલા ઉઠા. વાહન રૂકેલું હતું. સુમસામ કિનારો હતો. એક લમ્હો પણ ઝાયેઅ કીધા બગૈર બુઝુર્ગે કહ્યું કે, “અલ્લાહ અને અલ્લાહના વલીનો આ મોઅજિઝો છે. યલો! ઉતરો! યહાં કિનારા પર જ વુઝૂ કરીને સઘલા ફજરની નમાઝ પઢી લઈએ! નમાઝ અદા થઈ નથી કે, એક શખ્સ તેના ગુલામોને લઈને આવા. સાથે પાની અને જમન હતું. તે પુકારા, “અય હુક્કાજ! અય મોહિબ્બાને ઈમામે હક્ક! આપ સઘલાનું આ વલીઓની ઝમીન ખંભાતમાં ઈસ્તિકબાલ છે.” આમ કહીને તે ચાલા ગયા. સઘલાએ નિદા સાંભલી, આસપાસ જોયું મગર તે શખ્સ નઝર ના આવા.

તેઓ પર અલ્લાહતઆલાની આ તરહ ઈનાયત જોઈ સઘલાના હાથ આસ્માન તરફ દોઆ વાસ્તે બલંદ થયા. ચહેરાઓ પર ખુશીના આસાર નમૂદાર થયા. ઝિંદગાનીના નૂરથી સઘલા રોશન-રોશન થઈ ગયા. સઘલાને યકીન થઈ ગયું કે, “અપને તે હવેલીમાં મકામના સાહેબ ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ની નઝર માની હતી અને આપ મૌલા તરફ ખિતાબ કરીને દોઆ કીધી હતી તે સાહેબે અપને બચાવા છે અને અપનો બેડો પાર લગાવો છે. બેશક! આ આલે હુસૈન ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) નો મોઅજિઝો છે, આ મિસિલ આ જ સાહેબે ઈમામત, કિશ્તીએ નજાતના માલિક, નૂરે શફાઅતના ચિરાગ, ગૈબી તરીકાથી દાઅવતના ફરઝંદોને બચાવે છે અને તેમની પુરખુલૂસ દોઆનો જવાબ દે છે.”

તે બાદ સઘલા ખંભાતથી અહમદાબાદ આવા અને દાઈયુઝઝમાન સૈ. યૂસુફ નજમુદીન સાહેબની હઝરતે (બકીયાહ પેજ નં. ૧૧ પર)

બેરો પોતાના ઘર સિવાય બીજાના ઘરના ઊમૂરમાં દખલગીરી કરવામાં પરહેઝ કરે.

(પેજ નં. ૯ નું બાકી)

તરબીહે વકફા

બિસ્મિલ્લાહ હિર્રહમા નિર્રહીમ

વકફા બિલ્લાહે વલીયા, વકફા બિલ્લાહે નસ્રીરા, વકફા બિલ્લાહે હસ્રીબા, વકફા બિલ્લાહે વડીલા, વકફા બેરબ્બેકા હાદેયં વ નસ્રીરા, વકફા બેરબ્બેકા બેઝોનૂબે ઈબાદેહી ખબીરમ બસ્રીરા, વકફલ્લાહુલ મુમેનીનલ કેતાલા વકાનલ્લાહો કવીયન અઝીઝા.

આ તરબીહની માઅના

અને અલ્લાહ કાફી હિમાયત કરનાર છે, અને અલ્લાહ કાફી મદદ કરનાર છે, અને અલ્લાહ કાફી હિસાબ લેનાર છે, અને અલ્લાહ કાફી યારી દેનાર છે, અને તમારો રબ્બ કાફી હિદાયત દેનાર અને ઈમ્દાદ કરનાર છે, અને તમારો રબ્બ એના બંદાઓના ગુનાહોથી કાફી ખબરદાર છે જોનાર છે, અને અલ્લાહએ મુમેનીનને જંગ કરવાથી કિફાયત કરી આપું અને અલ્લાહ કૂવતવાલો ઈઝતવાલો છે. ☆

(પેજ નં. ૧૦ નું બાકી)

આલીયહમાં કદમબોસ થાવાની અરઝ કીધી. મુમેનીને જે વક્ત આપ મૌલાની મુલાકાત કીધી તો જાણે ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ના ચહેરા મુબારકના દીદાર કીધા હોય, સઘલાની આંખો ખુશી અને નવાઝિશના આંસૂઓથી ભરાઈ ગઈ. તમામ આપ મૌલાના કદમ પર પડી ગયા. આપે તેઓ સાથે દરિયા અને હવેલીમાં શું બનું હતું અને ઈમામે હક્કની નઝર કેમ માની હતી, તે પૂરી દાસ્તાન કહી સંભલાવી. આપ મૌલાએ ફરમાવું કે, “મને ખબર છે કે, તમારી સાથે શું વાકેઓ બનેલો છે. હકીકતમાં મારા પર અને તમારા પર ઈમામે હક્કનો સાયો છે.”

આપ મૌલાએ મઝીદ ફરમાવું કે, “તમે જે જે નઝર માની હતી તેને અદા કરવી તમારા ઉપર ફરઝ છે. હમારા મૌલાનો આ એઅજાઝ છે કે, આપ મુખ્લેસીન મુમેનીનને ગૈબથી દુનિયાની આફતોથી બચાવી લે છે. અજબ આ દીનના સુલ્તાનની શાન છે કે જેને અક્લો ફહેમ પરામવાથી હૈરાન છે.” તે બાદ તમામે એક બાદ બીજા આપ મૌલાની હઝરતમાં નઝરૂલ મકામ અરઝ કીધા અને આપની દોઆએ ખૈરના તલબગાર થયા. ☆

(પેજ નં. ૪ નું બાકી)

કામિયાબ થાય મગર તે પહેલા જ મને મૌત આવી જાય તો હું આટલી બધી મારી મહેનતથી કોઈ જ ફાયદો ના લઈ શકું! આ વિચારના સબબ હું તમામ કામ છોડીને એક જગા પર બેસી ગયો.”

“થોડા વક્ત પછી મને એમ ખયાલ આવો કે, આ ખયાલ કઈ બરાબર નથી, મૌત તો આજે નહીં તો કાલે આવવાની જ છે. તેના ઈન્તેઝારમાં કઈ ખૈરની ઉમ્મીદ ના છોડી દેવાય! મેં મારી ઝાતને કહ્યું કે, ઉઠ ઉઠ! કામ કર! અલ્લાહના ફઝલો કરમને તલબ કરવા પર તારા હાથ-પગને ચલાવ! જો તું મહેનત નહીં કરે, અનાજ નહીં ઉગાવે અને તારી ઉંમર લંબી થઈ તો શાયદ એવો વક્ત પણ આવશે કે, તુંને બીજાના દર પર મોહતાજ થાવું પડે. ભીખ માંગવી પડે. આ ખયાલથી હું પાછો ઉઠો અને કામ પર લાગી ગયો.”

મૌ. ઈસાએ હવારીયોને નસીહત ફરમાવી કે, “શું તમે આ ખેડૂતના કામ, ઉમ્મીદ અને નિચ્ચતથી વાકિફ થયા. ઝરૂર! ઉમ્મીદને છોડવાથી કામ પણ છુટી જાય છે. ઉમ્મીદની બુનિયાદ પર, કામની ઈમારત ટકી શકે છે. ઉમ્મીદના બગૈર કામ બોઝ લાગે છે. આ સાથે લંબી-લંબી ઉમ્મીદો કામના નતીજાને ફીકો કરી દે છે અને તે વાસ્તે મહેનત નાકામ થઈ જાય છે.” રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ફરમાવે છે કે, “બંદએ ખુદા જે કોઈ ઉમ્મીદ રાખે તો પોતાના રબથી રાખે અને તે ખોફઝદા થાય તો પોતાના ગુનાહોથી ખોફઝદા થાય.” ☆

બૈરો પોતાની ઔલાદ માંથી તમામ પર શફકતની નઝર રાખે.

હોતા નહીં

જિસકો ઈશકે ગુલ્શને ખેરૂલ બશર હોતા નહીં,
ગુલ્શને ફિરદૌસ તક ઉસકા ગુઝર હોતા નહીં.

બંદએ ખેરૂલ બશર ગર હે તો શર સે દૂર રેહ,
ખેરૂ હોતી હે જહાં, વહાં દખ્લે શર હોતા નહીં.

આઝિમે મુલ્કે અદમ ગર હે તો કર આઅમાલ નૈક,
જુઝ અમલ ઈસ રાહ મેં ઝાદે સફર હોતા નહીં.

થૂં હસદ કી આગ હે હસ્સાદ કે દિલ મેં નિહાં,
સંગ સે જિસ તરહ સે ઝાહિર શરર હોતા નહીં.

આતિશે પિન્હાં જો પત્થર મેં હે વો ક્યૂં કર બુઝે,
લાખ મન પાની ગિરે ઉસ પર અસર હોતા નહીં.

ગર ચે હે ઈન્સાન વો લેકિન વો હયવાં સે હે દૂન,
જિનકો તમ્બીઝો ખયાલે ખેરો શર હોતા નહીં.

ફાયદા ક્યા બે-નસીહત કો નસીહત સે ભલા,
આબ કા ચિકને ઘડે પર કુછ અસર હોતા નહીં.

ખેર કે આગે કત્બી સર શર ઉઠાએ ક્યા મજાલ,
પાસ હોતા હે જો સંદલ દર્દે સર હોતા નહીં.

જાતા હે મુલ્કે અદમ કો યહાં સે તન્હા હર બશર,
કહેતે હૈં ઈસ રાહ મેં ખૌફો ખતર હોતા નહીં.

કહેતે થે કાફિર રસૂલુલ્લાહ કો સાહિર તો ક્યા,
નૈક કો બદ કી બદી સે કુછ ઝરર હોતા નહીં.

કિસ તરહ પીરી મેં હાસિલ હો ભલા લુત્કે શબાબ,
જલ્વાગર નૂરે કમર વકતે સહર હોતા નહીં.

શેહને અકબર સે કહા દૂંતુમ કો મરને કી રઝા,
મુઝ સે થે હરગિઝ મેરે નૂરે નઝર હોતા નહીં.

હિજ મેં ગુઝરેગી જો કુછ મુઝ પે ક્યા જાનો ઉસે,
દર્દે દિલ સે બાપ કે વાકિફ પિસર હોતા નહીં.

વાહ રે હમલા કરતે લાખોં પર ન ક્યૂં તન્હા હુસૈન,
ખૌફનાક આઅદા સે હયદર કા પિસર હોતા નહીં.

લાખોં હો ગર સામને લેકિન અકેલા હો અસદ,
શૈર સા કોઈ જહાં મેં પુરજિગર હોતા નહીં.

મુશ્કિલ અલ્ફાઝ :

ગુલ્શન - બાગ

ખેરૂલ બશર - રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ) અને મૌ. અલી (અ.સ.)

શર - બદ અમલ

દખ્લ - અંદર હોવું

શરર - શરારત, બદી, ચિંગારી

આઝિમ - ઈરાદો કરનાર

અદમ - મૌત બાદ ફના થાવું

હસ્સાદ - અદેખાઈ કરનાર

નિહાં - છુપેલું

સંગ - પત્થર

તમ્બીઝ - તમીઝ

સંદલ - સુખડ

સાહિર - જાદુગર

ઝરર - નુકસાન

સહર - સવાર

જલ્વાગર - ખુલ્લા તૌરથી

હિજ - જુદાઈ

આઅદા - દુશ્મનો

અસદ - શૈર

પુરજિગર - બહાદુર

ખૌબલબ - જાન હોંઠ પર આવવી

બદ-ગોહર - બદકાર ☆

કતઆલ

બયઅતે ઝુલ્મએ ઈન્કાર વો સૂખે હુએ ભબ,
ચશમે કૌનૈનને દેખા નહીં એસા પ્યાસા.

ઝરબે મઝલૂમને થૂં તોડ દિયા જામે ગુઝર,
રેહ ગયા ઝુલ્મે યઝીદી કા ઈરાદા પ્યાસા.

મૌજ દર મૌજ બડી કૌજે યઝીદી લેકિન,
એઠ તૂફાન કો રોકે રહા તન્હા પ્યાસા.

પિસરે સાઝીએ કૌસરને વો ઠર દી હે સખીલ,
અબ ન દુનિયા મેં રહેગા કોઈ પ્યાસા પ્યાસા. ☆

કોઈ પણ હુનર ખેરો રાખતા હોય તો તેને બરાબર ઝિલાવે, અપનાવે અને આગલ વધારે.

કઈ તરફ દોઆ ?

દોઆ, મુમિનના ઈમાનની રાહની એક અહમ મંજિલ છે. આ મંજિલ પર જાવા સિવાય કોઈ છુટકો નથી. તેના સિવાય ઈમાનની રાહગુઝારી મુશ્કિલ છે. એમ કહી શકાય કે, ઈમાનના ચહેરાની આંખ તે દોઆ છે. જો આંખ ના હોય, તો ચહેરાનો વકાર રહેતો નથી, તેમ દોઆથી જ તો મુમિનનો વકાર છે. હર નબીને, વલીને અને દાઈને પોતાના મુમેનીન વાસ્તે દોઆ ગુઝારી અને બતાવું કે, ખુદાતઆલાને કેટલું પસંદ છે કે, બંદો તેની બારગાહમાં દોઆ ગુઝારે. દોઆના ઝરીઆથી જ તો બંદો પોતાના રબ સાથે ગુફતગૂ કરી શકે છે.

હરએક પૈદાશુદા ચીજના મક્સદે તખ્લીકમાં એક તરીકો છે, એલ અદબ છે, એક કુદરત છે, એક આદત છે અને એક અંજામ છે. દોઆનું માંગવું અને તેને ઈન્સાની અલ્ફાજમાં અદા કરવું કે, જે અલ્ફાજ કુરઆને કરીમ યા તો કલામે નબવીથી વાબિસ્તા હોય, તેમાં પણ વસીલો છે, બારીકી છે, અદબ છે, વક્ત છે, ઝમાનો છે અને જગા છે. આ તમામ ચીજોનો બહેતર લિબાસ જો દોઆ પર ચઢેલો હોય, તો પછી દોઆ રદ થવાનો સવાલ જ ઊભો થાતો નથી! દોઆ માંગવું ખૂબ જ આસાન છે પણ જો પૂરી અદબનો ખયાલ રાખીને તેને અદા કરવામાં આવે તો તેને ચાર ચાંદ લાગી શકે છે. અપના અઈમ્મતે ફાતેમીયીને અને દોઆતે અમ્જેદીને (સ.અ.) અપના વાસ્તે દિન-રાતમાં એવી એવી મુમ્તાઝ અને બેનઝીર દોઆઓ તરતીબ ફરમાવી છે કે, જો તેને ઈલ્હાન અને જઝબા સાથે પઢી લેવામાં આવે તો પછી બીજી કોઈ દોઆની ઝરૂરત નહીં પડે.

મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) ના નઝદીક એક શખ્સ હાઝિર થયો અને દોઆ કરવા લાગો કે, “અય ખુદા! તું મને તારી મખ્લૂકનો મોહતાજ હરગિઝ ના કરીશ.” આપ મૌલા તેના પર ગઝબનાક થઈ ગયા. આપે ફરમાવું કે, ખબરદાર! આના પછી કોઈ વાર તું આ મુજબ દોઆ ના કરીશ. તે શખ્સે મુઆફી માંગી અને કહ્યું કે, અય મારા મૌલા! શું મારાથી કોઈ ગલતી થઈ ગઈ? આપે જવાબમાં કહ્યું કે, “અય મારા ભાઈ! ખુદાતઆલાની મખ્લૂકમાં ખૈર પણ છે અને શર પણ છે. શર તુંને કંઈ કામનું નથી અને જે ખૈર છે તે કોઈ વક્ત તુંને નુકસાન કરશે નહીં. તો તું એમ હવેથી કહેજે કે, અય ખુદા! તું મને તારી બદ-મખ્લૂકનો મોહતાજ ના કરજે.” કેમકે, આ વાત તું તારા ઝહેનમાં બિલકુલ સાફ કરી દે કે, ખુદાતઆલા સિવાય કોઈ પણ મખ્લૂકથી બેનિયાઝ નથી, બેપરવાહ નથી, નામોહતાજ નથી. ખુદાતઆલાએ ઈન્સાનની પૈદાઈશ જ એ તરહ કીધેલી છે કે, તે પોતાને મખ્લૂકાતે ખુદાથી અલગ કરી શક્તો નથી. હમેશા તે એક યા બીજી સબબ સર મખ્લૂકથી હાજિતમંદ અને નિયાઝમંદ રહે જ છે.

આ જ મુજબ બીજો એક વાકેઓ પણ છે. આપ મૌલા ઈમામતની નમાઝ પઢાવીને બેસા હતા. આપના શીઆઓ માંથી એક શખ્સએ દોઆ પઢવાની શુરૂ કીધી. તેમાં તે એમ બોલો કે, “અય મારા રબ! તું મને ફિત્નાથી બચાવજે”, તો આપે તેને રોકી લીધો. નઝદીક બોલાવીને કહ્યું કે, “અય ભાઈ! આઈદા તું આ તરહ દોઆ ના પઢજે. ખુદાતઆલા કુરઆને કરીમમાં ફરમાવે છે કે, “ઝરૂર! તમારા વાસ્તે તમારો માલ અને તમારી ઔલાદ ફિત્ના છે, આઝમાઈશ છે, ઝરીયએ ઈમ્તહાન છે.” હવે તું જ મને બતાવ કે, આ દુનિયામાં એવો કોઈ શખ્સ હશે કે જેને માલ-ઔલાદની તમન્ના નહીં હોય. તેએ જવાબમાં કહ્યું કે, “અય મૌલા! ભુલ થઈ ગઈ. આ આયત તો મારા ખયાલથી જ ઉતરી ગઈ હતી.” આપે પછી તેને હિદાયત દીધી કે, “હવેથી તું એમ દોઆ કરજે કે, અય મારા રબ! તું મને ગુમરાહ કરવાવાલા ફિત્નાથી બચાવજે, જો તું આમ કહીશ તો દુનિયામાં તું હર શરથી મહેફૂઝ રહીશ.” ☆

ચિરાગ બગૈર

વલાશ કરતે हैं भुश्बू गुलों के बाग बगैर, समझने बौद्ध हैं कुरआन की दिमाग बगैर.
बगैर ईशके अली और बिलावते कुरआँ, किलाब कैसे पढी जायेगी चिराग बगैर.

કસબે હલાલ કરવું જેમ મરદો વાસ્તે છે તેમ બૈરો વાસ્તે પણ છે, મગર તે અદબના લિબાસમાં હોય.

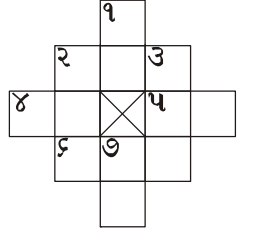

લફઝી કશ-મ-કશ

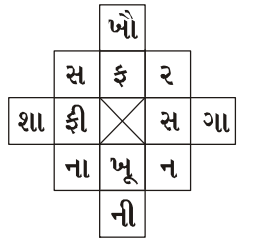
✽ ઉભી તરફીઠ :

- ૧) અપના અકીદા મુજબ કોઈ પણ તારીખ હોય, તે વાસ્તે પહેલા _____ હોય છે પછી તે તારીખનો દિન આવે છે. (૨)
- ૨) અલ્લાહતઆલાની ઝાતે મુકદ્દસ ના નવી છે, ના જૂની છે પણ એ તો હમેશા હમેશા છે. જૂની ચીઝને અરબીમાં શું કહે છે? (૩)
- ૩) આ દુનિયાના લોગોની હિદાયત વાસ્તે જે સાહેબ પૈગામ લઈને પધારા તેને _____ કહેવાય છે. (૩)
- ૭) ઘરમાં આટલો મોટો શરમનાક હાદેસો બનો, પણ જો, તેને કંઈ _____ કે શરમ છે! (૨)

✽ આડી તરફીઠ :

- ૨) મૌત બાદ આખેરતની પહેલામાં પહેલી મંઝિલ _____ છે. (૩)
- ૪) સૈ. અલી શહીદે આઅઝમ (આ.કુ.) ની તખ્તનશીની ને ૪ _____ ઓ ગુઝરી ચુકી છે. (૨)
- ૫) મૌ. ઈસા રૂહુલ્લાહ (અ.સ.) ના તો કત્લ કરવામાં આવા છે, ના તો _____ દેવામાં આવા છે. (૨)
- ૬) દિલમાં _____ હશે તો તે ઝરૂર ચહેરા પર ઝાહિર થઈ જાશે. (૩)

ગયા શુમારાના લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : કારેઈનને ઈલ્તેમાસ છે કે, લફઝી કશ-મ-કશ ના જવાબો લખી હમારા એરૂંસ પર રબીઉલ આખર મહીનાની ૧૦ તારીખ પહેલા પોતાના મોબાઈલ નંબર સાથે મોકલી આપે. સહી જવાબ આપનાર મુમેનીનનો ડ્રો કરવામાં આવશે અને જે નસીબદાર ભાઈનું નામ ખુલશે તેનું નામ ઝાહિર કરવામાં આવશે. ✽

તિજારત

યા અલી મદદ

“ વહોરા આલમમાં “ ટોપી ” ગું રાજ, જાણે ધોભે મદતકે તાજ ”

ભાઈસાહેબ ઈબ્રાહીમ

સરનામું : વાડી બદરી મોહલ્લા નાકા, વડોદરા-૧૭.

આવી રહેલા ઇબ્રાદતના મહિનાઓની તૈયારી રૂપે અમારે ત્યાં મનપસંદ ડીઝાઇનોમાં દરેક પ્રકારની ટોપીઓ મળશે.

સમય : સાંજે ૫ થી ૮ / મો. : ૯૪૨૭૮૪૧૧૨૩ ✽

ફેન્સી અને મેચીંગ દુપટ્ટા સેન્ટર

“ ઝૈબાઈશ ”

બી-૧૨, ગાયકવાડ પ્લાઝા, અલ્માસ માર્કેટ સામે,
પાણીગેટ, વડોદરા.

નગીરઅલી ભાઈસાહેબ - મો. : ૯૯૭૪૧૫૭૫૬૬ ✽

તિજારત

હજારીવાલા અબ્બાસઅલી - ૯૭૧૪૪૩૦૩૧૪

R.T.O. ને લગતા દરેક કામ કરી આપવામાં આવશે તથા પાનકાર્ડ કાઢી આપવામાં આવશે.

શ્રી અંબે વિદ્યાયલ પાસે, સનમીલન ફ્લેટ સામે, વાઘોડીયા ચોકડી, વાઘોડીયા રોડ, વડોદરા. ✽

હોતી હે જિસકો મોહબ્બત અલી કી, રહેતી હે ઉન પર ઈનાયત અલી કી, દીનો દુનિયા મેં હુવા વો કામિયાબ, મીલ ગઈ જિસકો હિમાયત અલી કી.

નથી ચિંતા ભલે ચારે તરફ ગમનો પથારો છે, ઝરા પણ ગમ નથી જો દૂર નૌકાથી કિનારો છે, અલીના નામનું મુમિન પર એવું આશ્વાસન છે, ભલે મુશ્કિલ છે પણ મુશ્કિલકુશાનો તો સહારો છે.

હર હાલમાં શુક કરનારી જૈરોનું ઘર ગુલે-ગુલઝાર બને છે.

ઈમામ, મખ્લૂકાતે રબાનીના સેન્ટર છે : કિસ્ત-૧૧

પાંચમાં ઈમામ મો. જાઅફરૂસ્સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, જે શખ્સ તમારા માંથી મુત્તકી બને અને અને નૈક થાય યાઅની પોતાની જાનમાં ઈસ્લાહ કરે, તો તે હમારા અહલુલ બૈત (અ.સ.) માંથી છે. આપથી પૂછવામાં આવું કે, અય ફરઝંદે આલે મોહંમદ (અ.સ.)! શું આપના અહલે બૈત માંથી? આપે ફરમાવું કે, બિલા શક! તે મરદે મુત્તકી હમારા માંથી છે. હરએક મુમિન આલે મોહંમદ માંથી છે. ભલેને તે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના ખાનદાન માંથી ના હોય. આનો ઐન સબબ એ છે કે, તે મુમિન કુરઆને કરીમની તમામ શરતોં મુતાબિક અમલ કરે છે અને આલે મોહંમદની નસીહતો પર ચાલે છે. આ તરહ અલ્લાહના વલીયોના હર હુકમને સરઆંખો પર ચઢાવનાર શખ્સ અલ્લાહના વલીયોના ઝુમ્રામાં છે. જે શખ્સ અલ્લાહ અને અલ્લાહના રસૂલના દુશ્મનને સાથ આપે તે અલ્લાહના દુશ્મનો શયતાનોં માંથી છે.

મુમિન જો એમ કહે કે, હું ઈમામને માનું છું, તો તેના આ કૌલની સચ્ચાઈ તે વક્ત સાબિત થાય કે, તેની ઝિંદગીના હર ગોશામાં, હર ગલીમાં, હર પહેલૂમાં, હર મુઆમેલાતમાં, હર કામમાં ઈમામનું નૂર દાખિલ થયું હોય. યાઅની કે, હર દીની અને દુનિયાવી મુઆમેલાતમાં ઈમામ તે મુમિનના સેન્ટર હોય. રબ્બુલ ઈઝઝતને તો તે મુમિન પોતાની કમ્બોર આંખોથી જોઈ શક્તો નથી, તો આના એવઝ તે રબ્બુલ ઈઝઝતનું નૂર પોતાના ઈમામમાં પરામી લે છે. આ નૂર કઈ ઝાહિરી તૌરથી દેખાતું નથી. પણ આ નૂર તેના ઈલ્મો અમલ, નિચ્યતો તસવ્વુર, રિઝકો તિજારત, વહેવારો સંસારમાં એ તરહ ઘુલી-મિલી જાય છે કે, તેને યકીન થઈ જાય છે કે, તે જે કઈ કરી રહ્યો છે તે બિલકુલ તેના ઈમામના હુકમ મુજબ જ છે અને તેના ઈમામનો હુકમ તે રબ્બુલ ઈઝઝતનો જ હુકમ છે.

આ મુમ્કિન કઈ તરહ બનું કે, મુમિન દિલો જાનથી પોતાના ઈમામની તબાઅત, ફરમાંબરદારી અને હુકમફરમાઈ કરે છે. નરમી-સખ્તી, પસંદ-નાપસંદ, ભારી-હલકું કોઈ પણ હાલતમાં ઈમામનું કહેવું તે હક્ક હોય છે. તેને માનવું મુમિન વાસ્તે ફરઝ હોય છે. તો જ રબ્બુલ ઈઝઝત અને ઈમામનું નૂર મુમિનમાં ઉતરે છે.

મખ્લૂકાત તરફ નઝર કરીએ, તો માઅલૂમ થાય છે કે, હરએક ચીઝ જો પોતાને સહી રાહ પર કાઈમ રાખવા માંગતી હોય અને પોતાની હસ્તીને તેની અસ્લી હાલતમાં સાચવવા માંગતી હોય તો તેને કોઈ એક હાકિમ જે ખુદા તરફથી હોય તેના નકશે કદમ પર ચાલવું જ પડે, કહ્યું માનવું જ પડે. તો જ તેને ખબર પડે કે, તે જે કઈ સોચે છે, કરે છે તે કેટલું ગલત અને ખામીભરૂં છે અને તેના સરપરસ્ત, તેને હિદાયત દેનાર કેટલા સાચા છે કે જેના સબબ તે ગુમ્રાહ થાતા બચી જાય છે.

ઈમામ સિવાય જે શખ્સ ખુદા તરફથી ના હોય અને તેના ઝાંસામાં, મકરમાં, ફરૈબમાં કોઈ ફસાઈ ગયો તો તેએ પોતાની ઝાતને ખોઈ દીધી. તેની જાન વાસ્તે તરક્કીની રાહ નહીં પણ પસ્તીની રાહ પકડી લીધી. નજાતના લિબાસના બદલે લાઅનતનો લિબાસ ઓઢી લીધો. આ જહાનમાં એવા લોગો કમ નથી કે, જેના ઈમામો ખુદા તરફથી નથી પણ ગુમ્રાહીના ઈમામો છે. તે લોગોના દાઅવા ફિરઝોન જેવા છે. તેઓની વાતોની ભુલભુલામણીમાં જાહિલ લોગો ફસાઈ જાય છે. એવી બનાવટ કરે છે કે, ઝાહિરમાં એવા લોગો તેના જિસ્મ, કપડા અને મહેફિલથી સાચા લાગે મગર તે હક્કના ઈમામોની જ નકલ કરતા હોય. ઈમામ તે ઈમામ છે અને ઈમામને માનનારા, માઅમૂમ તે માઅમૂમ છે. જો માઅમૂમ ઈમામ હોવાનો દાઅવો કરે તો તે કમબખ્ત, કમફહેમ અને કમશેઆરનો શું હાલ થાય અને તેનાથી ઝિયાદહ તો એ કે તેના માનનારાના આઅમાલનું શું થાય? તે અહલે જહાં જાણે છે!!! ☆

સબર કરનાર બૈરોની હર ઘડી અને નાની ઝહેમત ઈબાદતમાં શુમાર થાય છે.

ક્યા ખૂબ વો શાદી હે

ધખ્તારસો મોહખખત હો, ખિદમત હો ધખાદત હો,
મિલ જાએ એક જગા પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

હર રસ્મ પર લગા હો, સિક્કા જો શરીઅત કા,
યે રસ્મ હો જહોં પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

અલ્લાહ કી નેઅમત પર, અલ-હમ્દ કી દોઆ હો,
શુક્રે ખુદા હો લખ પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

જિસ ઘર મેં હો મયસ્સર, ઔસર યે કરામત કા,
હો નૂરે ખુદા રૂખ પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

રિશતોં કો નિભાના હી, પૈગામ હે શાદી કા,
મક્સદ હો અયોં સખ પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

દુહા-દુહન કે વાસ્તે, યે રાસ્તા નયા હે,
તુમ ચાલના સાથ મિલકર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

તાઅઝીમ હો ખડોં કી, મહેમાનોં કી ઈજ્જત હો,
ફઝલે ખુદા હો ઘર પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

જબ ખુત્બએ નિકાહ હો, સખ રસ્મોં કી દિલો જો,
સહેરા હો ફિર જો સર પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

ખાના-ખરાખ હોગા, શયતાન હો જહોં પર,
રહેમાન હો જહોં પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

શાદી મેં નાચતેં હેં, વો લોગ શયાતીં હેં,
તુમ રહેના ઈનસે બચકર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

દાઈ હો જહોં હાઝિર, દેતા હે ખુદા ખરકત,
હોગા ખુશી કા મન્કર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

હાતિમ ઝકીયુદીન કી, હો નઝરે કરમ હમ પર,
ઉનકો ન ભુલેં દર ભર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે.

અન્વર તું દેખ શાદી કે રંગોં સે સજા યે ઘર,
હો મરહબા ઝખોં પર, ક્યા ખૂબ વો શાદી હે. ★

કહા રસૂલને શાદી હે ઘર કી આબાદી,
ન તુમ બિગાડના ઈસ કો કે હોગી બરબાદી,
હઝાર બાર યે ફરમાયા મોલા હાતિમ ને,
રખે ખુશી સે સભી કો વહી તો હે શાદી.

કિતાબે ઝિંદગી કા એક નયા ઉન્વાન હે શાદી,
દુલ્હા-દુલ્હન કે ઘર મેં એક નયા મહેમાન હે શાદી,
નયા મહેમાન અપને સાથ લાતા હે બહુત ખુશીયાં,
જહોં ખુશીયોં કે ગુલ ખિલતેં હેં વો બુસ્તાન હે શાદી.

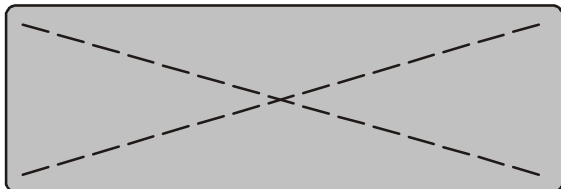
આદમો હવ્વા હો, ઈબ્રાહીમ હો યા હાજરા,
પાક રિશતે સે હુઈ જા નસ્લ વો હે તૈયેબા,
હે નિકાહ કા રૂકન વો, દીં પાતા હે જિસ સે કમાલ,
દીન કી હે જો, નિકાહ કા દિલ અલીયો ફાતેમા.

હર ઘર મેં શાદમાની કી શહેનાઈયાં બજે,
નફરત કે સખ્ત શોઅલોં કી ચિન્ગારીયાં બુઝે,
શાદી કરીબ લાતી હે સખ કો મિલાતી હે,
શાદી હી ક્યા કે જિસ મેં ન સખ દૂરીયાં મિટે. ★

નોંધ : મિશકાતુલ-હાદી ના માતહત શાયેઅ થયેલી મોલાના અલી (અ.સ.) ના કસીદાઓની, સૈ.ફખરુદીન સાહબ (ક.રૂ.) ની બૈતોના મજમૂઆની તેમજ અહલુલબૈત (અ.સ.) ના નોહાઓની અને મરસીયાઓની CD મુલ્લાં ઈબ્રાહીમ ટી. બરોડાવાલા પાસેથી કારેઈન હાસિલ કરી શકે છે. ★

અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત, રસમ વગેરા વાસ્તે મુમેનીન “ અસ-સહીફુત તૈયેબીયાહ ” ને દેવડી પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.

સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)
₹ 100/-
શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.
મેનેજર :- મુલ્લાં ઈબ્રાહીમ ટી. બરોડાવાલા
નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,
વાડી, વડોદરા - ૩૯૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.org • E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org
Download our Application - Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab

Private Circulation For Ismaili - Taiyebi - Alavi Jamat Mumineen Only.